

Motion till riksdagen

1989/90:Bo504

av Hugo Bergdahl (fp)

Hörselslingor i offentliga lokaler

Många hörselskadade drabbas hårt av brist på hörselslingor i offentliga lokaler. Folk tror ofta att bara för att allt fler människor har hörapparat kan de hörselskadade höra i normal omfattning, t.ex. med hjälp av högtalare. Men den hörsel man en gång förlorat får man inte tillbaka genom hörapparaten. Den förstör bara ljuden.

När man får sin hörapparat är omställningen för många väldigt svår, inte minst för de äldre. Ljuden förstöras och upplevs komma från alla håll.

Idag saknas klara normer för hur offentliga platser och lokaler bör vara utrustade för att ge hörselskadade den service som är helt nödvändigt om de som andra medborare skall kunna ta del av t.ex. kulturella aktiviteter. Äldre hörselskadade isolerar sig ofta och vågar inte besöka allmänna platser och offentliga möten. De är rädda för att inte höra och stannar hellre hemma. Kyrkorna är idag de som oftast har installerat hörselslingor i sina lokaler. I detta avseende har kyrkorna varit föregångare och gjort goda insatser för de många hörselskadade, medan varken bibliotek, skolor eller andra offentliga lokaler har sådana hjälpmedel. Kommuner och landsting är oftast de som verkar sakna tillräckliga ambitioner för att ge de hörselskadade den service som man kan ha rätt att kräva genom att installera hörselslingor. Det finns normer som reglerar hur offentliga lokaler skall utrustas från kulturell synpunkt. Kravet på hörselslingor i offentliga lokaler borde vara en minst lika angelägen målsättning.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om kravet på hörselslingor i offentliga lokaler.

Stockholm den 19 januari 1990

Hugo Bergdahl (fp)